

DDS 227 Som den gyldne sol

1.Som den gyld - ne sol frem - bry - der gen - nem den kul - sor - te sky
 2.Tak, o sto - re se - jer - her - re, tak, o liv - sens him - mel -
 3.Jeg kan fin - de i mit hjer - te, at min sjæl har trøst der - af,
 4.Lig - ger jeg i syn - dens bö - je lig - ger jeg i ar - mod ned,
 5.Du for syn - den en - gang dö - de, der - med er min synd be - talt;

og sin strå - le - glans ud - sky - der, så at mørk og mulm må fly,
 som ej dø - den kun - ne spær - re i det hel - ved - mør - ke telt!
 som kan lin - dre al min smer - te, når jeg min - des kun din grav
 lig - ger jeg i syg - doms kø - je, lig - ger jeg i us - sel - hed,
 ar - mod, us - sel - hed og mø - de, ja, min syg - dom bar du alt;

så min Je - sus af sin grav og det dy - be dø - dens hav
 Tak, for di at du op - stod og fik dø - den un - der fod!
 og be tæn - ker, hvor du lå ud - i dø - dens fæ - le vrå
 lig - ger jeg for - trængt, for - hadt, og af ver - den slet for ladt,
 jeg ved dig op - rej - ses skal, og af dø - dens dy - be dal

op - stod æ - re - fuld af dö - de i - mod på - ske - mor - gen rø - - de.
 In - gen tun - ge kan den glæ - de med til - bør - lig lov ud - kvæ - - de.
 og stod op med kraft og æ - re. Hvad kan stör - re glæ - de væ - - re.
 skal jeg hus i gra - ven ta - ge, o, her er dog håb til ba - - ge.
 skal jeg ho - ve - det op - ret - te, al min nød kan det for let - - te.

6.Synd og død og al - le pi - le, alt, hvad Sa - tan sky - de kan,
 7.Du til li - vet mig skal væk - ke ved din stor' op - rejs - nings kraft.
 8.Sø - de Je - sus, giv mig nå - de ved din go - de Hel - lig - ånd,
 9.Tak for al din fød - sels glæ - de, tak for dit det Gud - doms - ord,

lig - ger brud - te ved din hvi - le ud - i gra - vens mør - ke land.
 Lad kun gra - vens jord mig dæk - ke, or - me tæ - re al min saft,
 at jeg så min gang kan rå - de og vej le - des ved din hånd,
 tak for då - bens hel - lig væ - de, tak for nå - den på dit bord,

Dér be - grov du dem og gav mig en sik - ker trø - ste - stav,
 ild og vand op - slu - ge mig; jeg dør i den tro til dig,
 at jeg ej skal fal - de hen ud - i dø - dens svælg i - gen,
 tak for dø - dens bit - re ve, tak for din op - stan - del - se,

at ved din op - rejs - nings æ - re jeg skal se - jers - pal - mer bæ - - re.
 at jeg skal til liv op - stan - de ud af dø - dens grum - me lan - - de.
 hvor - af du en - gang mig ryk - te, da du dø - den un - der tryk - - te.
 tak for Him - len, du har in - de, dér skal jeg dig se og fin - - de!